

Yhteyttä ja iloa

Seurakuntien yhteisellä persiankielisellä leirillä oli hauskaa.

Siiri ja Marko Turusen lähettikirje 5/2023

24.11.2023

Seurakunnan leirillä tutustuttiin Jeesuksen vertauksiin

Lokakuussa järjestimme persiankielisen leirin yhdessä Pasi Palmun ja amerikkalaisen kollegamme Christian Tiewsin kanssa. Kokoonnuimme perjantai-iltapäivänä kirkon pihaan ja siirryimme sitten bussikyödyllä Bleckmarin leiri- ja lähetyskeskukseen, reilun tunnin matkan päähän Hampurista. Perillä meitä odottivat Bleckmarin hyvät ruuat ja Pasiin vetämä hulvaton iltaojelma. Iltahartautena vietettiin kompletoriota eli liturgista iltarukousta. Myös Siiri ja Aurora osallistuivat leirille; Siiri on ollut nyt yhden päivän viikossa töissä, mikä on rikastuttanut seurakuntiemme musiikkityötä ja olemme saaneet messuihin asianmukaisen säästökseen.

Leirin teemana olivat Jeesuksen vertaukset, joita käsitelimme raamattuopetuksissa viikonlopun aikana. Yhtenä tärkeänä asiana opimme, että vertauksen voi paremmin ymmärtää, kun selvittää, kenelle Jeesus vertauksen esittää, ketkä ovat vertauksen kuulijat. Viikonlopun aikana sitten kätketyt aarteet, valo ja suola, viinitarhan työntekijät, eksyneet lampaat, kadonneet kolikot, tuhlaajapoika ja hänen veljensä sekä kuninkaanpojan häät tulivat tutuiksi. ”Vakavan” oppimisen lisäksi oli tietysti pelejä ja leikkejä sekä lauantai-illan kohokohtana persialaista kebabia, grillissä paahdettuja herkullisia kanavartaita, jotka

Persialaiset ovat mestareita ruuanlaitossa. Leirin lauantai-illan grilliherkkuja.

nautittiin ohueen leipään käärittynä tuoreiden yrttien kera. Persialaiseen kulttuuriin kuuluu, että päivän suurin ateria nautitaan myöhään illalla, ja sitten istutaan teetä juoden vielä pitkään yhdessä juttelemassa. Itse vetäydyin jo nukkumaan, kun keskustelut salissa vielä jatkuivat. Sunnuntain leirijumalanpalveluksen ja viimeisen oppitunnin jälkeen olikin jo kotiinpaluun aika. Eräs osallistuja kyseli minulta heti seuraavana sunnuntaina kirkossa, milloin päästään taas uudestaan leirille.

Berliiniläiset vierailulla Hampurissa

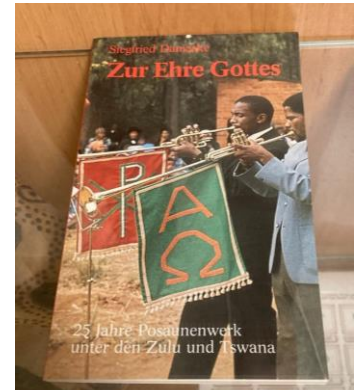
Lokakuussa saimme myös tavata vanhoja tuttuja, kun Berliinin Steglitzin seurakunta, jonka yhteydessä toimimme vajaat kolme vuotta, järjesti vierailun Hampuriin. Aamupäivällä saapui kaksi bussilastillista lähinnä iranilaisia ja afganistanilaisia seurakuntalaisia yhdessä kirkkoherra Martensin kanssa tšekäläisen Siion-seurakunnan pihaan. Vietimme yhteistä messua persiaksi, jossa toimitin liturgian ja saarnasin, Siiri toimi kanttorina. Ehtoollisella avustivat Pasi, Christian ja paikallinen kirkkoherra Bernhard Schütze.

Useampia ehtoollisen jakajia tarvittiin, kun kirkko oli tupaten täynnä. Hengellisen ravinnon jälkeen oli aika taas nauttia herkullista lounasta: pääkokkina toimi Hadi, joka on todellinen kulinaristi, yhdessä vaimonsa Mariamin ja usean muun avustajan kanssa. Vajaan parinsadan lounasannoksen tekeminen ei ole ihan helppo urakka, mutta lopputulos oli ravintolatasoa. Ravittuina iloiset persialaiset lähtivät tanssien ja lauleskellen kävelyretkelle tutustumaan Hampurin maisemiin Alsterin rantaan. Kun ryhmä kulki poliisipartion ohi, poliisit kysyivät, oletteko matkalla Siniseen moskeijaan (Hampurin shiialainen moskeija, jonka yhteisö on tällä hetkellä poliisitutkinnan alaisena epäiltynä yhteyksistä terroristisiin organisaatioihin ja Saksan perustuslain vastaisesta toiminnasta). Poliisit saivat vastauksen: "Ei, me tulemme juuri kirkosta jumalanpalveluksesta emmekä enää koskaan halua mennä moskeijaan!"

Yhteisöllisyys on persialaisille tärkeää, ja vierailu koettiin molemmin puolin onnistuneeksi.

Seurakuntalaiset alkoivat heti kysellä, milloin me menemme vuorostamme käymään Berliinissä.

Suunnitteleimme tällaista matkaa ensi kevääksi tai alkukesäksi.

Saksalainen lähetystyö on onnistunut: zulut ovat oppineet soittamaan pasuunaa. Leiri- ja lähetyskeskuksen näyttelyesineistöä.

Vainottujen tukena

Marraskuussa osallistuin vuosittaiseen ekumeeniseen kynttilämielenosoitukseen vainottujen kristittyjen puolesta. Tämä Hampurin kristittyjen yhteinen tapahtuma sijoittuu aina vuoden pimeimpään aikaan; seisomme jäätävässä tulessa kylmällä torilla ja muistamme heitä, joilla on elämässään oikeasti vaikeaa, jotka joutuvat kärsimään kiusaamista, kidutusta tai vankilaa uskonsa tähden tai joutuvat jopa hengellään maksamaan siitä, että haluavat seurata Kristusta.

Hampurissa ei voi olla törmäämättä persialaisiin. Työpaikkamme lähistöllä joka kolmas liike on iranilainen tai afganistanilainen. Viereisessä apteekissa voi myös asioida farsiksi.

Työssäni kohtaan juuri näitä ihmisiä. Eräänä sunnuntaina messussa oli iranilainen mies, joka halusi puhua pastorin kanssa. Sovimme tapaamisen parin päivän päähän. Kävimme yhdessä pitkän keskustelun, ja mies kertoi elämäntarinansa: hän oli nuorena opiskellut kauppatieteitä Intiassa ja siellä tutustunut kristittyihin ja heidän todistuksensa kautta tullut uskoon. Opiskelujen päätyttyä hän palasi kotimaahansa, jossa hän hoiti perheen vaatealan yritystä ja salaa osallistui maanalaisen seurakunnan toimintaan ja sai kokeneemmilta kristityiltä opetusta. Evankeliumi teki hänessä työnsä, ja niin hän matkusti uudelleen Intiaan ja sai siellä salaa kristillisen kasteen. Valitettavasti Iranissa lähisukulainen kavalsi hänet ja ilmoitti viranomaisille kääntymyksestä, jolloin mies joutui pakenemaan Turkkiin. Siellä hän eli kahdeksan vuotta, kouluttautui evankelistaksi, oli aktiivinen persiankielisessä kristillisessä seurakunnassa Itä-Turkissa, jossa myös tutustui vaimoonsa. Hänen vanhempansa ja veljensäkin löysivät uskon Kristukseen miehen todistuksen kautta, ja kävivät Turkissa lomamatkalla, jonka aikana heidät kastettiin. Kaikki näytti olevan hyvin. ”Halusin jäädä Turkkiin ja elää siellä elämäni. Minulla oli siellä kaikki kunnossa, ei minulla ollut mitään aikomusta lähteä Eurooppaan”, hän sanoi. Mutta sitten tuli järkytys: Turkki perui hänen turvapaikkastatuksensa ja halusi palauttaa hänet Iraniin. Näin hän lähti uudestaan pakomatalle, nyt Eurooppaan. Matkan aikana hän joutui muslimien, ihmissalakuljettajien ja poliisien pahoinpitelemäksi ja jopa vankilaan. Lopulta hän päätyi Saksaan, josta viranomaiset halusivat palauttaa hänet Kroatiaan, juuri siihen maahan, jossa poliisit kiduttivat häntä. Erityistä miehen kohdalla oli, että hän pystyi dokumentein todistamaan kaikki tarinansa vaiheet. Tämän miehen tapaus oli malliesimerkki kirkkoturvaa tarvitsevasta henkilöstä, ja muutaman puhelinoiton ja sähköpostin ja parin päivän odottelun jälkeen (jotka mies yöpyi patjalla kirkossamme), järjestimme hänelle virallisen kirkkoturvan Berliinistä. Siellä hän on nyt tälläkin hetkellä ja saa kirkkoturva-ajan päätyttyä turvapaikkaprosessinsa Saksassa.

Uusi kastekurssi on alkanut

Jälleen kerran alkoi uusi persiankielinen kastekurssi. Olemme Pasin kanssa molemmat mukana opettamassa, vaikkakin päävastuu on Pasilla, minä toimin tulkkina. Osallistujia on vajaa kymmenen, vaikkakin joka ikisellä tunnilla on ollut mukana joku uusi tulokas. Persialaiset ovat innokkaita kutsumaan kavereitaan ja naapureitaan mukaan, ja varsinkin eräs rouva on kutsunut varmaan kaikki vastaanottokeskuksensa iranilaiset tutut kurssille, ja ainakin pari heistä on myös tullut katsomaan, millaista kristillinen opetus on. Jos Jumala suo, kasteet toteutuvat joulun jälkeen tai todennäköisemmin tammikuussa. Pyydän teitä ottamaan nämä kasteelle aikovat esirikousaiheeksenne seuraavan parin kuukauden ajaksi.

Marko & Siiri sekä Aurora

etunimi.sukunimi@sley.fi

Kiitos, kun rukoilet kanssamme!

- Kiitämme onnistuneesta leiristä ja berliiniläisten vierailusta.
- Kiitämme uusista kastekurssilaisista ja rukoilemme heille evankeliumin sanoman syvempää ymmärtämistä ja uskon vahvistumista.
- Kiitämme kauniista ja hengellisesti ravitsevista persialaisista messuista ja raamattuopetuksista.
- Rukoilemme vainottujen kristittyjen puolesta ja heidän puolesta, joita ollaan palauttamassa maihin, joissa he joutuvat vainon kohteeksi.
- Rukoilemme, että yhä useammat ihmiset haluaisivat tukea työtämme.
- Rukoilemme adventin- ja joulunajan monien jumalanpalvelusten ja tilaisuuksien puolesta.
- Rukoilemme Pyhän Hengen luomaa yhteyttä ja rakkautta Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa.

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Turusten työtä, voit laittaa haluamasi summan Sleyn lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Turusten rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä: <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 251 39 228

Viitenumero- ja osoiteasiat: anu.laine@sley.fi tai puh. 044 298 2601.

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa: RA/2021/1127. Keräysaika: toistaiseksi.